

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/792/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615208247
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:2615208247.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej M. narodenej X.XX.XXXX, bývajúcej v W., o zaplatenie 510,05 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 9,65 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 510,05 € od 6.10.2012 do 27.11.2015, s úrokmi z omeškania vo výške 3,75 % ročne zo sumy 510,05 € od 28.11.2015 až do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9,65 € od 28.11.2015 až do zaplatenia zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 453,31 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 453,31 € od 28.11.2015 až do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 €, splatných vždy k 25-temu dňu toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti sa stáva splatným celý dlh.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,76 %, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Senica dňa 21.9.2015 sa pôvodná žalobkyňa Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 510,05 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 6.10.2012 až do zaplatenia. Vec bola dňa 16.10.2015 postúpená tunajšiemu súdu z dôvodu miestnej nepríslušnosti. Pôvodná žalobkyňa v žalobe uviedla, že dňa 29.9.2011 uzatvorila so žalovanou zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanej celkovú sumu pôžičky 509,40 € na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 13,90 €. Do podania žaloby žalovaná uhradila len sumu 9 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodná žalobkyňa dňa 26.9.2012 listom - predžalobná upomienka vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaná však do podania žaloby dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 510,05 €. Pôvodná žalobkyňa si zároveň uplatnila aj zákonné úroky z omeškania.

2. Uznesením zo dňa 12.9.2018 č.k. 4C/792/2015-34 súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobkyne tak, že pôvodná žalobkyňa z konania vystúpila a na jej miesto do konania vstúpila terajšia žalobkyňa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.10.2018.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. Okresný súd Malacky bez nariadenia pojednávania rozsudkom zo dňa 20.2.2019 č. k. 4C/792/2015-55 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania nemal za preukázané uzatvorenie zmluvy, na základe ktorej si žalobkyňa uplatňuje nárok v tomto konaní, nakoľko zo zmluvy vôbec nie je zrejmé, čo je jej predmetom a nie je podpísaná zmluvnými stranami. Keďže nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, strany viaže v takomto prípade povinnosť vrátiť poskytnuté plnenie, teda žalovanej by vznikla povinnosť vrátiť plnenie prijaté bez právneho dôvodu v zmysle ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Žalobkyňa však ničím nepreukázala, že žalovanej poskytla práve sumu 509,40 €. Z prehľadu splátok a úhrad totiž nie je zrejmé, kedy a akú sumu mala žalobkyňa poskytnúť žalovanému. Ak by aj žalobkyňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky, bola by to zrejme suma 462,31 €, ktorá predstavuje pohľadávku žalobkyne vyplývajúcu z prehľadu splátok a úhrad. Žiadne zo skutkových tvrdení žalobkyne však nebolo v konaní preukázané, teda ani to, že by sa žalovaná na úkor jej právnej predchodkyne bezdôvodne obohatila a v akom rozsahu. Vzhľadom na to súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

5. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením zo dňa 31.5.2019 sp. zn. 16Co/105/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Skonštatoval, že súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia tým, že za stavu, keď tvrdenia uvedené žalobkyňou v žalobe bolo potrebné považovať za nesporné (žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe nepoprela), súd prvej inštancie ich hodnotil ako sporné (spochybnené); ale napriek tomu (aj keď skutkové tvrdenia strán nepovažoval za nesporné) na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie; teda v situácii, keď procesné podmienky na nariadenie pojednávania v zmysle § 297 písm. b/ C.s.p. neboli splnené, mal súd prvej inštancie v zmysle § 177 ods. 1 C.s.p. na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie a umožniť žalobcovi po prednese žaloby na pojednávaní sa oboznámiť, ktoré skutkové tvrdenia medzi stranami určil za sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná; súd prvej inštancie tiež mohol uviesť svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom, pokiaľ vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za stavu, keď fakticky nevychádzal z nespornosti skutkových tvrdení strán, uprel (reálne nevytvoril) žalobkyňi procesnú možnosť kontradiktórne sa vyjadriť (z hľadiska meritórneho výsledku konania) k relevantným skutkovým tvrdeniam, o pravdivosti ktorých nadobudol dôvodnú pochybnosť a zmaril tak možnosť aktívnej účasti žalobkyne v konaní, čím jej odňal možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie tak znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; nakoľko uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V novom konaní má súd prvej inštancie zohľadniť, že pokiaľ žalovaná účinným spôsobom nepoprela, resp. nespochybnila skutkové tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe, je potrebné z týchto podľa § 186 ods. 2 C.s.p. vychádzať (ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti).

6. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 4.11.2019 uviedla, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovanej bola zo strany pôvodného veriteľa poskytnutá suma vo výške 509,40 €, z čoho suma 9 € predstavuje akontáciu. Žalovaná počas konania nijako nespochybnila poskytnutie žalobkyňou uvádzaného úveru, uhradila sumu akontácie, z čoho je zrejmé, že úver jej bol poskytnutý (v opačnom prípade by neuhradila nič), pričom nepreukázala úhrady vo vyššej sume. V zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. je potrebné tvrdenia žalobkyne, ktoré zo strany žalovanej neboli nijakým spôsobom spochybnené, považovať za nesporné. Zároveň žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť s poukazom na to, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 509,40 € a uhradila sumu 9 €. Žalovaná suma tak predstavuje 500,40 €. Na základe toho žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 500,40 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 500,40 € od 28.11.2015 až do zaplatenia a náhradu trov konania.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na termín 9.12.2019, na ktoré predvolal strany. Žalobkyňa a jej právna zástupkyňa ospravedlnili svoju neprítomnosť podaním doručeným súdu dňa 5.12.2019, v ktorom

s poukazom na hospodárnosť konania žiadali, aby súd konal v ich neprítomnosti. Zároveň právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že ďalšími dôkazmi vo veci už nedisponuje. Vychádzajúc z uvedeného, súd v zmysle § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne a jej právnej zástupkyne, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

8. V listine, ktorú pôvodná žalobkyňa priložila k žalobe a označila ju ako zmluva o pôžičke (č.l. 3 spisu), je uvedené číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, žalovaná je v ňom označená ako nájomca, prenajímateľ je označený len evidenčným číslom XXXXXXXXX. V rámci podmienok prenájmu je uvedená predajná cena 509,40 €, pričom počiatočná platba vo výške 2 % mala predstavovať 9 €. Ďalej je v tomto dokumente uvedený údaj 36 splátok po 13,90 € mesačne a že RPMN je 16,68 %. Napokon sa v ňom uvádza, že zmluva bola podpísaná 29.9.2011, žiaden podpis žalovanej ani prenajímateľa však dokument neobsahuje. Pôvodná žalobkyňa k tejto listine pripojila aj jej všeobecné obchodné podmienky platné od 11.6.2010.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.9.2012 pôvodná žalobkyňa vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo vo výške 500,40 € do 3 dní od doručenia tejto upomienky. Z fotokópie obálky od predmetnej zásielky vyplýva, že pošta pôvodnej žalobkyne túto zásielku ako nedoručenú vrátila 2.10.2012 s poznámkou „adresát neznámy“.

10. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobkyňou vyplýva, že žalovaná dňa 1.10.2011 zaplatila sumu 9 € ako akontáciu. Zostatok pohľadávky žalobkyne mal byť podľa tohto prehľadu 510,73 €, z čoho 453,31 € je suma neuhradených splátok, zvyšných 57,42 € predstavuje položka „pokuta vypovedanie“.

11. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretej medzi žalobkyňou a pôvodnou žalobkyňou zo dňa 27.11.2015; časť QU vyplýva, že postupovaná pohľadávka pôvodnej žalobkyne voči žalovanej bola v celkovej výške 512,69 €, z čoho zostatok pohľadávky predstavoval sumu 453,31 € a zostatok príslušenstva 59,38 €. Celkové úhrady žalovanej predstavovali sumu 9 €.

12. Žalovaná na pojednávaní požiadala o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach. Uviedla, že je rozvedená a vychováva dve maloleté deti, pričom poberá len rodičovský príspevok vo výške 260 € mesačne. Bývajú u známeho v podnájme v rodinnom dome, kde platí nájomné 150 € mesačne. S potravinami, hygienou a oblečením jej pomáha Červený kríž. Po novom roku by sa chcela zamestnať. Momentálne nemôže splácať viac ako 20 € mesačne.

13. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

24. Žalobkyňa sa pôvodne žalobou domáhala voči žalovanej zaplata sumy 510,05 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 510,05 € od 6.10.2012 až do zaplata. Podaním doručeným súdu ešte pred prvým pojednávaním vo veci žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť s tým, že žiadala aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť jej už len sumu 500,40 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 500,40 € od 28.11.2015 až do zaplata. Súd preto bez toho, aby skúmal stanovisko žalovanej k tomuto čiastočnému späťvzatiu, vzal zreteľ na tento právne účinný dispozitívny úkon žalobkyne a konanie zastavil v časti o zaplata sumy 9,65 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 510,05 € od 6.10.2012 do 27.11.2015, s úrokmi z omeškania vo výške 3,75 % ročne zo sumy 510,05 € od 28.11.2015 až do zaplata a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9,65 € od 28.11.2015 až do zaplata (§ 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 C.s.p.).

25. V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdila, že pôvodná žalobkyňa dňa 29.9.2011 uzatvorila so žalovanou zmluvu o pôžičke na zakúpenie spotrebného tovaru. Žalovaná toto skutkové tvrdenie žalobkyne v priebehu konania nepoprela, naopak, na pojednávaní uviedla, že na splátky kúpila synovi notebook. Súd preto v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval tvrdenie žalobkyne, že medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke za nesporné. Súd s poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky podľa ZoSÚ. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Pôvodná žalobkyňa je právnická osoba, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovať spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ. Žalovaná je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a aj podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ.

26. Pokiaľ ale žalobkyňa s poukazom na listinný dôkaz založený na čl. 3 spisu tvrdila, že zmluvu o pôžičke uzatvorila so žalovanou v písomnej forme, pričom touto zmluvou mal byť práve spomínaný listinný dôkaz, súd mal o pravdivosti tohto nesporného tvrdenia strán sporu dôvodné pochybnosti (§ 186 ods. 2 prvá veta C.s.p.), a to práve vzhľadom na obsah uvedeného dokumentu. Žalovaná je v tejto listine označená ako nájomca, prenajímateľ nie je vôbec označený, je tam uvedené len evidenčné číslo XXXXXXXXX, ktoré je zhodné s číslom zmluvy o pôžičke tvrdným v žalobe. Ďalej sa tam spomínajú podmienky prenájmu a zároveň sa zmätočne uvádza predajná cena vo výške 509,40 €,

počiatočná platba 9 €, mesačná splátka vo výške 13,90 €, počet splátok 36 a RPMN 16,68 %. Podľa tohto dokumentu bola zmluva podpísaná 29.9.2011, samotný dokument však podpis žalovanej a ani druhej (neoznačenej) zmluvnej strany neobsahuje. Vzhľadom na absenciu podpisov zmluvných strán a uvedený obsah dokumentu možno s určitosťou konštatovať, že predmetná listina nie je písomnou zmluvou o pôžičke, jedná sa len o akési potvrdenie vystavené pracovníkom pôvodnej žalobkyne, ktoré má preukazovať, že medzi žalovanou a zrejme pôvodnou žalobkyňou došlo k uzavretiu zmluvy, pričom jej predmet nie je ani z tohto potvrdenia dostatočne zrejmý. So zreteľom na uvedené súd uzatvára, že žalobkyňa svoje skutkové tvrdenie o uzavretí zmluvy o pôžičke so žalovanou v písomnej forme v konaní nepreukázala.

27. ZoSÚ v § 9 ods. 1 ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, v opačnom prípade sa poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ uvedeného zákona považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Keďže žalobkyňa uzavretie písomnej zmluvy o pôžičke so žalovanou nepreukázala, vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť pôžičky, má voči žalovanej nárok len na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov znížených o sumu, ktorú už žalovaná z titulu zmluvy o pôžičke žalobkyni doposiaľ uhradila.

28. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovanej poskytla peňažné prostriedky vo výške 509,40 €. Žalovaná toto skutkové tvrdenie výslovne nepoprela, uviedla k tomu len, že presnú sumu pôžičky si už nepamätá. Hoci aj toto tvrdenie žalobkyne bolo treba považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.), súd aj v tomto prípade mal po preskúmaní obsahu spisu o jeho pravdivosti dôvodné pochybnosti. Zo samotných tvrdení žalobkyne totiž vyplýva, že výška mesačnej splátky mala byť 13,90 €, čo pri počte splátok 36 predstavuje sumu 500,40 €. Žalobkyňou tvrdená suma, ktorú mala pôvodná žalobkyňa poskytnúť žalovanej titulom pôžičky, by tak bola vyššia, ako suma, ktorú jej mala žalovaná na základe zmluvy vrátiť. V prípade pôvodnej žalobkyne, ktorá žalovanej poskytla pôžičku ako podnikateľský subjekt za účelom dosiahnutia zisku, je to teda zjavný nezmysel. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27.11.2015 medzi žalobkyňou a pôvodnou žalobkyňou súd zistil, že celkový zostatok postupovanej pohľadávky pôvodnej žalobkyne voči žalovanej bol 512,69 €, pričom zostatok príslušenstva predstavoval sumu 59,38 € a zostatok pohľadávky (teda istiny) sumu 453,31 €. Po zohľadnení nespornej skutočnosti, že žalovaná uhradila pôvodnej žalobkyni sumu 9 €, potom možno konštatovať, že pôvodná žalobkyňa v skutočnosti poskytla žalovanej len sumu 462,31 €. Vychádzajúc z uvedeného súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 453,31 € (462,31 € - 9 €) a vo zvyšnej časti požadovanej istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

31. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Nakoľko je žalovaná v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania v deň nasledujúci po márnom uplynutí lehoty na plnenie uvedenej v predžalobnej upomienke, t.j. 6.10.2012, kedy bola výška úrokov z omeškania 8,75 %. Vzhľadom na to, že žalobkyňa po čiastočnom späťvzatí žaloby požadovala úroky z omeškania len vo výške 5 % ročne zo sumy 500,40 € od 28.11.2015 až do zaplatenia, súd viazaný petitom žaloby jej priznal úroky z omeškania v požadovanej výške až od uvedeného dátumu, avšak len z priznanej sumy 453,31 € a vo zvyšnej časti požadovaného príslušenstva žalobu zamietol.

33. Súd so zreteľom na § 232 ods. 3 C.s.p. posúdil osobné a majetkové pomery žalovanej a umožnil jej uhradiť pohľadávku žalobkyne v splátkach. Žalovaná je rozvedená a vychováva dve maloleté deti, pričom poberá len rodičovský príspevok vo výške 260 € mesačne. Bývajú u známeho v podnájme v rodinnom dome, kde platí nájomné 150 € mesačne. S potravinami, hygienou a oblečením jej pomáha Červený kríž. Za týchto okolností nie je objektívne možné, aby splatila dlžnú sumu naraz. Možno konštatovať, že v situácii, v akej sa momentálne nachádza žalovaná, by bolo vymáhanie celého dlhu pravdepodobne obtiažnejšie ako keď bude splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach. Pri určovaní výšky splátky súd zohľadnil aj ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej výška splátky nemôže byť nižšia ako výška pravidelnej mesačnej splátky dohodnutej v úverovej zmluve (v danom prípade 13,90 €) a zároveň, že dlžná suma by mala byť uhradená do 3 rokov. Povolenie mesačných splátok vo výške 20 € podľa názoru súdu nemôže neprímerane zasiahnuť do hospodárskych pomerov žalobkyne. Pre prípad, že by si žalovaná povinnosť splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach i napriek danému prísľubu neplnila, súd na ochranu žalobkyne určil, že omeškanie čo i len s jednou splátkou alebo jej časťou ma za následok zrochnosť celého plnenia.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 510,05 €. Žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti 9,65 € s poukazom na úhradu žalovanej vykonanú ešte pred podaním žaloby, z čoho je zrejmé, že procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti, čo zároveň v uvedenej časti znamená úspech žalovanej. Žalovaná bola úspešná aj v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, t.j. v sume 47,09 €. Celkový úspech žalovanej tak predstavuje sumu 56,74 €, teda 11,12 %. Vo zvyšnej časti, t.j. v sume 453,31 € (88,88 %) bola úspešná žalobkyňa. Žalobkyňa tak vznikol nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 77,76 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).